

December 2011

De grote dag is aangebroken en de vlag mag in top!

Jambo nieuwsbrieflezers ('Hallo' in Swahili) Habari? ('Hoe gaat het?') Nzuri sana ('Het gaat goed')

Wij hebben hier meer dan genoeg redenen om vrolijk te zijn. Op 9 december zijn de deuren van het nieuwgebouwde weeshuis in Nyamira opengegaan! Dat is 3 jaar na het verkiezingsgeweld in december 2007. Een afschuwelijk tijd. Een tijd waarin veel kinderen hun ouders of broertjes of zusjes verloren of kwijt waren. Het was een complete chaos. Dankzij uw trouwe steun vanuit Nederland heeft Blessed Generation toen de kinderen rond Nyamira die hun ouders kwijt waren dan wel met zekerheid hadden verloren, kunnen opvangen in een huurhuis. De kinderen waren erg blij weer een plekje te hebben. Het was een mooi huis maar een gezinswoning en dus zeker niet geschikt als een permanent weeshuis. Maar de kinderen hadden weer een thuis, een bed en eten, veiligheid en gezelligheid en ze konden bovendien weer naar school.

Nu is het zover. Op 9 december konden de deuren van het nieuwgebouwde weeshuis open!

De kinderen van Nyamira waren zo blij met de verhuizing. Toen ik met mijn gezin aankwam een week voor de opening gingen ze ons helemaal rondleiden: "Kijk dit is de wc, kijk dit is de douche.." Zouden ze echt niet in de gaten hebben dat we samen met de aannemer het ontwerp voor het huis hebben gemaakt. En zouden ze echt niet in de gaten hebben dat we al heel vaak op de bouwplaats waren?? Maar hun enthousiasme begrijp ik wel. Want ondanks dat het huurhuis een mooie veilige plek was, is dit nieuwe huis wel een vooruitgang. Misschien kan ik dat duidelijk maken aan de hand van 2 foto's.

Dit was de keuken ...

En dit is de nieuwe keuken.

Op 9 december is het weeshuis officieel geopend.

De heer Joost Reintjes, de Ambassadeur van Nederland in Nairobi, wilde de opening graag verrichten namens alle Nederlandse sponsoren en daar zijn we hem dankbaar voor. Want in dit geval kun je echt zeggen dat al het geld voor het weeshuis afkomstig is uit Nederland.

Voor de opening waren ook de kinderen uit de groepen 7 en 8 van Malindi en Ruiru overgekomen. Al weken werd er geoefend om de mooiste liederen en voordrachten te kunnen neerzetten tijdens de opening. Iedereen leefde ernaar toe maar er werd ook uitgekeken naar de reis naar Nyamira. Want hoeveel hebben de kinderen al niet gehoord over het weeshuis in Nyamira en nu mogen ze erheen! En de kinderen in Nyamira mogen al deze kinderen ontvangen. Het personeel dat mee mag is net zo blij! En zo ging het weeshuis open met veel gezang – veel blijdschap, taart, frisdrank en uiteraard een goede lunch op 9 december 2011.

Ook hebben we veel aandacht kunnen geven aan Anneke Taggenbrock: een zeer goede en betrokken sponsor van het weeshuis die zo graag had willen komen voor de opening, maar er in verband met haar gezondheid van heeft afgezien. Vanuit Nederland kon Anneke via de telefoon meegenieten van het lied dat de kinderen voor haar zongen. Het lied was speciaal voor deze gelegenheid geschreven door Jasper en Danielle Staps. Jasper was gekomen om de kinderen te begeleiden.

We kregen deze dag heel veel bezoek. Zoveel mensen hebben een vakantie, vrije dagen en geld opgeofferd om bij de opening te zijn. Hun gevoelens over deze dag wil ik graag met u delen en ik heb hun gevraagd allemaal een stukje voor u te schrijven.

Ik hoop dat u aan de hand van de stukjes en de foto's een klein beetje onze blijdschap kan delen!

Op de websites www.blessedgeneration.nl en www.spiritoffaith.nl zijn ook vele foto's te zien en bovendien een stukje film van de officiële opening.

Ik wens u fijne kerstdagen en een gezond en vrolijk 2012 en laat nu onze gasten aan het woord!

Ria Fennema

Fester, Mariama en Yaro

Evelyn Verburgh - Bestuurslid Stichting Spirit of Faith:

Wat een warm welkom, wat een mooie ontmoetingen, wat een dankbare kinderen, wat een betrokken personeel. Zowel in Ruiru, waar we ook een dag te gast waren, als in Nyamira. De opening in Nyamira is in één woord overweldigend geweest. We wilden natuurlijk niks missen van deze bijzondere dag dus waren vroeg opgestaan. Paniek! De chauffeur wist de weg niet. We kwamen te laat! Maar gelukkig werd er keurig op ons gewacht. De pers liet nóg langer op zich wachten. Dat betekende dat de ambassadeur de openingshandeling nog steeds niet kon verrichten. En ondertussen de kinderen maar zingen in de brandende zon... Gelukkig hadden we een dijk van een ceremoniemeester, mr. Omolo die het programma vlot aan elkaar praatte. Indrukwekkend vond ik de speech van Ann. Zij nam ons mee naar de trieste periode van het verkiezingsgeweld waarvan zoveel kinderen slachtoffer waren. Ook riep ze de aanwezige vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven op om niet alleen naar het weeshuis te kijken als een bron van inkomsten maar om ook 'als de oogst eens succesvol is, ons te steunen in de vorm van sponsoring'.

Fantastisch om met eigen ogen te kunnen zien waar de kinderen slapen, waar en wat ze eten, waar ze naar school gaan, hoe ze de dag doorbrengen, wat hen bezighoudt. In de Blessed Generation Children's Centers wordt enorm goed werk verricht! Ik heb zoveel kinderen ontmoet. Twee dingen hebben ze gemeen: een enorme drive om wat van hun leven te maken. En een grenzenloze dankbaarheid voor de kans die ze krijgen. Nee, eigenlijk zijn het drie dingen: de behoefte aan een arm om hen heen. Jammer dat ik maar twee armen heb... maar oh, wat heb ik ze intensief gebruikt!

Jimmy Mwangi (links) en Peter Maina. Beide opgegroeid in het weeshuis in Ruiru, vertellen de gasten en de kinderen hoe belangrijk het weeshuis in hun leven was en is. Ze geven daarmee de andere kinderen hoop voor de toekomst. Jimmy Mwangi studeert medicijnen aan de Universiteit in Nairobi en wil hartchirurg worden. Peter Maina is al een paar jaar aan het werk bij een bank en is getrouwd. Ook zijn vrouw werkt bij een bank en hun tweede kindje is onderweg. Peter Maina is opgegroeid in het weeshuis in Ruiru en ondertussen maandelijks sponsor van het weeshuis.

Danny Eijkelboom - Bestuurslid Stichting Spirit of Faith en Anneke Taggenbrock Foundation:

Samen met heel veel mensen hebben we enige tijd geleden de Jambo-Loterij opgezet voor ons nieuwe weeshuis. En nu.....twee jaar

later, werden we omringd door veel heel dankbare kinderen en personeelsleden in een fantastisch mooi, nieuw weeshuis. Er waren veel mooie momenten waarop ik menigmaal op m'n lippen moest bijten en tranen van geluk, blijdschap en dankbaarheid in mijn ogen voelde opwellen. Toen ik tijdens een lied tientallen kinderkeeltjes de tekst 'Thank you, brother Danny' hoorde zingen, kon ik mijn tranen écht niet meer bedwingen. Een ander indrukwekkend moment was de toespraak van Jimmy, waarin hij vertelde over zijn leven in het weeshuis en hoe hij dankzij Blessed Generation zijn droom kon waarmaken: medicijnen studeren. "Zonder het weeshuis zou ik nog op straat leven, maar nu heb ik weer kansen in mijn leven", vertelde hij. Na het officiële programma was er ruimte om met de kinderen te praten. Veldon, een innemend kereltje van een jaar of 10, trok me aan mijn hand omdat hij persé z'n nieuwe slaapkamer wilde laten zien. Eunice, een jongedame van ongeveer 15 jaar, gaf me spontaan een omhelzing, en dat is nogal wat in deze streek. Het is de warmte en dankbaarheid van de kinderen en van het personeel die me heel diep geraakt hebben. En als ik dan denk aan Jimmy, dan denk ik: 'Dáár doen we het allemaal voor! Dan ben ik dankbaar dat ik mijn steentje mag bijdragen.'

Aan Danny de eer om de taart aan te snijden !

Jasper en zijn vrouw Danielle zijn 8 jaar geleden op bezoek geweest in Ruiru. We zijn sindsdien nooit meer uit elkaars hart geweest. Ik vroeg hun een lied te schrijven en dat hebben ze gedaan. Jasper kwam het zelf begeleiden.

Jasper Staps - musicus:

Als musicus probeer ik mensen te verbinden door middel van muziek. In Kenia heb ik weer ondervonden hoe universeel muziek is. Het is een taal waarin we onze gevoelens kunnen uiten. Je kan muziek maken met elkaar, maar je kan er ook alleen naar luisteren. Je kan gevoelens overbrengen of ze ontvangen. Door muziek kunnen we met elkaar communiceren, voelen en elkaar begrijpen, zonder een woord te spreken. Veel van de weeskinderen die ik ontmoet heb dragen grote litten met zich mee. Maar door middel van muziek met elkaar te communiceren, samen naar muziek te luisteren, kunnen we zonder elkaar te verstaan, begrijpen wat de ander voelt.

Jasper begeleidt Betsheba, Antoinina en Scholar (meisjes uit Malindi) in het Blessed Generation lied, special geschreven voor Anneke Taggenbrock door Jasper en Danielle Staps. Nelleke Rolink (links) heeft Anneke aan de telefoon zodat ze vanuit Nederland mee kan luisteren. Jasper werkt eraan om enkele van deze mooie liederen vast te leggen op cd zodat u allen mee kunt genieten als u wilt.

Een muziektoneelstuk door kinderen uit Malindi

Naomi Fengler

De opening van het weeshuis was heel erg leuk, maar het moest wel heel erg officieel. Ik vond het leuk dat ik met Mariama en Yaro de mooie speeltuin mocht openen. Ik was blij om de kinderen van het weeshuis weer te zien. Het was voor de kinderen een verrassing dat ik kwam. Voordat we naar Nyamira gingen, heb ik eerst mijn sponsorbroertje Paul in Ruiru nog gezien.

Groetjes, Naomi (10 jaar)

Esther Fengler (Moeder Naomi)

Nadat ik in september 2009 de kinderen van Nyamira had ontmoet wilde ik ook mijn "steentje" bijdragen, want deze kinderen verdienen een nieuw thuis. Begin juli '11 reisde ik en mijn gezin af naar Nyamira, wat een emotioneel weerzien was. We konden onze ogen niet geloven toen we een kijkje bij de bouw van het weeshuis namen. Nu is het dan af! Ik vond het een eer de opening te mogen bijwonen. Dit had ik niet willen missen. Het was een prachtige dag met veel lachen en af en toe een traan!

Mariama en Yaro hadden in een boekje de speeltuin voor het weeshuis uitgezocht. Het is dan ook wel leuk als ze zelf de speeltuin openen, maar dat is eng met al die mensen met camera's en zo... Maar samen met Naomi is het oké.

Tine de Schiffart - impressie hele reis

Met zang en spel werden Arend en ik heel hartelijk begroet door de kinderen uit het Children's Home Malindi. Het was dan ook één groot feest en voelde aan als een warme deken. Alle vermoeidheid van de reis viel van mij af. Hierna bekeken we samen met Rose de schoollokalen en slaap- en leefruimtes en Fester en een leraar gaven een rondleiding in en rondom de Technische School.

Wat fijn dat sommige mensen de kans krijgen om hier een vak te leren, zodat ze iets voor zichzelf op kunnen bouwen.

Dan het Outreach: Rose en Festus brachten ons naar een groentewinkel. Dat zag er heel goed uit. Deze dame gaf ook nog naailes.

Verderop was een kledingwinkel en ook deze dame had een naaimachine staan. Trots liet ze haar eigengemaakte jurk zien.

Aan een doorgaande route naar de stad stond een restaurant, waar op dat moment 2 betalende bezoekers heerlijk zaten te eten.

We bezochten een geitenhouderij. De houder ging op zoek naar de geiten, die aan het grazen waren. Ik zag één in de verte, maar gelukkig stond een jong geitje dichtbij.

Aan een grote weg was een dame met maar liefst drie bedrijfjes. Ze had een koe en een kalf, verkocht manden met mango's en ze had een waterkraan van de Government gekocht, zodat ze water kon verkopen. Ook was er nog een dame, die voor een schoenwinkel in Malindi bovenkanten van slippers met kraaltjes versierde. Daarna kwamen we bij 2 moeders met elk 6 kinderen. Ze kregen een overlevingspakket. Want wie niet eet, kan ook niet werken! De beide dames liepen 's morgens vroeg naar Malindi om daar voor een Arabier de was te doen. Wat een krachtige vrouwen.

Ook in Ruiru voelden we dat we meer dan welkom waren. Ze zingen graag en veel. Het komt uit hun hart. Heel mooi! Misschien is dit hun manier om hun verdriet te verwerken. De oudste groepen waren in Nyamira. Nu was de aandacht alleen voor hen. Trots lieten ze ons de nieuwe school zien, met kantoren, computerlokaal, de bieb en.. dat alles onder één dak. Ook hun leef- en slaapruijtes zagen er keurig uit. Kinderen waren aan het knikkeren, voetballen. Bij het gastenverblijf een rondleiding langs de geiten, koeien, kippen, honden en ook was daar een ezel. En heel veel vragen en voelen en vergelijken.....

Eigenlijk wilden wij iets brengen: maar het was omgekeerd. Wij krijgen veel van hen.

En dan heb ik het nog niet eens over de opening van het Children's Home in Nyamira gehad..

Arend de Schiffart - Voorzitter Stichting Spirit of Faith en Anneke Taggenbrock Foundation

Naast het bijwonen van de indrukwekkende opening van het Children's Home in Nyamira was ik in de bevoorrechte positie om, net als vier jaar geleden, een bezoek te brengen aan Ruiru en Malindi.

Evenals toen was de ontvangst door de kinderen in één woord geweldig. Voor mij was ook duidelijk te zien de vooruitgang die in de afgelopen jaren is geboekt. Als bestuurslid moet je, gezien de geografische afstand, afgaan op berichtgeving en je eigen beeldvorming van hoe de zaken in Kenia er voor staan. Ik heb nu weer met eigen ogen de werkelijke situatie gezien. Ik ben diep onder de indruk van het goede werk van Blessed Generation.

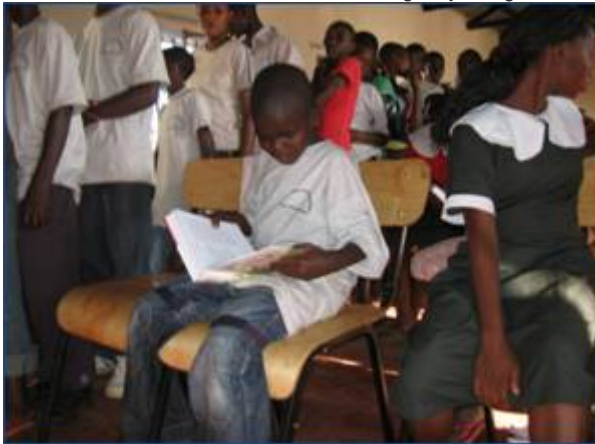

Van links naar rechts: Tine de Schiffart, Arend de Schiffart, Meneer en Mevrouw Kioko van het bestuur van de NGO Blessed Generation, woonachtig in Malindi.

Nelleke Rolink - vriendin van Anneke de Boeck-Taggenbrock

Met prachtige, krachtige stemmen, regelrecht uit het hart, zongen de kinderen uit Malindi, Ruiru en Nyamira tijdens de opening. Wij Nederlanders konden er nauwelijks met droge ogen naar luisteren! Vanuit Nederland luisterde ook mevrouw de Boeck-Taggenbrock via de telefoon mee toen de kinderen een lied zongen om haar te bedanken. Het lied werd speciaal gecomponeerd door Jasper Staps. Het geopende weeshuis is voor een belangrijk deel door mevrouw de Boeck gefinancierd. Ook een school met 11 leslokalen wordt binnenkort op hetzelfde grondgebied gerealiseerd. Door haar slechte gezondheid moest zij er tot haar verdriet vanaf zien om persoonlijk aanwezig te zijn. Toch werd er thuis iets feestelijks van gemaakt tijdens de officiële opening. Behalve het lied, ontving zij een beeldje van soapstone dat de kinderen in het weeshuis voorstelt die een hart dragen. Hetzelfde beeld, maar dan 1,5 meter groot, staat in het weeshuis. Ook de Nederlandse ambassadeur, Joost Reintjes, die de opening had verricht belde haar om zijn waardering uit te spreken. Nadat iedereen erg genoten had van het heerlijke eten dat de koks (en kinderen) voor ons hadden gemaakt, was het tijd voor het uitreiken van de cadeautjes voor de kinderen van Nyamira. Door mevrouw de Boeck waren prachtige, kleurrijk geïllustreerde Engelstalige kinderbijbels beschikbaar gesteld waarin 365 verhalen staan, een voor iedere dag. In iedere Bijbel was iets persoonlijks geschreven. Het was ontroerend om te zien hoe de kinderen ze vol blijdschap in ontvangst namen. Een van de jongens nam zelfs zijn pet af voor hij zijn Bijbel uitgereikt kreeg.

To werd het in Kenia en Nederland een onvergetelijke dag voor ons allemaal.

Marjo Visser (Vriendin Nelleke Rolink)

Het was een mooie en bijzondere reis, waarin ik o.a. kennis heb gemaakt met leden van het bestuur van Spirit of Faith (Blessed Generation). Groot respect heb ik voor hun enthousiasme en betrokkenheid. Toen ik vertelde dat ik graag een kind wilde sponsoren werd er door Ria meteen een ontmoeting geregeld met Felix, een jongen van 15 jaar die door gruwelijke omstandigheden zijn ouders heeft verloren en een aantal jaren op straat heeft rondgezworven. Dit was voor mij een zeer emotioneel moment. Hij omarmde mij vol vertrouwen en wij waren beiden ontroerd. Dankzij Blessed Generation heeft hij nu een veilige plek binnen de poorten van het weeshuis, waar hij weer naar school gaat en wordt geholpen daar waar het nodig is. Ik ben blij dat ik op deze manier kennis heb mogen maken met dit mooie werk en hoop van harte dat nog vele sponsoren zich zullen aanmelden!

Het koor van Ruiru zingt.

Ook Wim en Renske Fennema waren van de partij maar hebben denk ik geen tijd om een stukje te schrijven omdat ze deze week hun 50 jarige bruiloft vieren. Maar namens hen kan ik zeggen dat ze net zo hebben genoten als de rest van de gasten en veel van deze foto's in de nieuwsbrief zijn door hen gemaakt.

Namens hun nog 3 foto's

Dit prachtige schilderij hangt in de nieuwe eetzaal van Nyamira (gemaakt door Renske Fennema)

Het voetbalspel gedoneerd door de Stichting Spirit of Faith. Kinderen vinden het zo geweldig dat ze er de hele dag mee kunnen spelen en zelfs hun bord eten meenemen naar het voetbalspel !

Het weeshuis gezien vanaf de weg